

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov om Valg til Rigsdagen. Ændringerne vedrører Spørgsmaalet om Vederlag til Rigsdagsmændene. Initiativet er kommet fra Præsidiet, der gennem Forhandling med Partierne og tilsidst ogsaa med mig naaede frem til et Forslag, som alle Partier med Undtagelse af det kommunistiske gav Tilslutning. Det er i det andet høje Ting undergaaet visse Ændringer, men da jeg mener, at ærede Medlemmer kender saavel disse som Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt, skal jeg nøjes med at henvise til Lovforslaget og anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

C. E. Christiansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale begge de forelagte Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Rytter: Paa mit Partis Vegne skal ogsaa jeg anbefale de to Lovforslag. Som vi alle ved, har der været en Del Kritik mod en Del af Indholdet af det ene Forslag, nemlig mod Pensioneringen af Rigsdagsmænd. Jeg føler mig overbevist om, at naar Offentligheden lærer Reglerne at kende, saaledes som de virkelig er, vil enhver Kritik falde bort, navnlig naar de ogsaa lærer at kende den Ordning, som de tjener til Afløsning af.

M. C. Korsgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale de to Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg kan for Rigsdagsvederlagets Vedkommende kun udtale min personlige Tilfredshed med, at der nu er blevet 3 Zoner i Stedet for 2, idet jeg, der bor i det vestlige Jylland, gennem de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, har følt, at jeg havde mere Besvær med at passe min Rigsdagsgerning, end de Medlemmer havde, der boede nærmere København. Jeg synes derfor, det er rimeligt, at der bliver taget det Hensyn til jyske Medlemmer, som der nu bliver. Om det saa er den rigtige Grænse, der er sat med de 75 km, skal jeg ikke udtale

mig om; det er man blevet enig om, og det skal jeg ikke forsøge at rokke ved.

Med Hensyn til Pensionen vil jeg sige, at naar man som Præsidiemedlem gennem en vis Periode har været med til at give Bevillinger og Understøttelser til Rigsdagsmænd og Rigsdagsmænds efterladte, saa hilser jeg med Tilfredshed, at Ordningen nu kommer ind under fastere Former, og jeg kan heller ikke tro andet, end at man, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rytter var inde paa, i Offentligheden vil erkende, at det er en bedre Ordning, at Medlemmerne selv kommer til at betale til deres Pensionering.

Oluf Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget. Et tidligere Medlem af mit Partis Rigsdagsgruppe har flere Gange sagt, at hvis han fik en Lejlighed dertil, eller hvis han vidste, naar han holdt sin sidste Tale i sit Ting, vilde han til Afsked med det politiske Arbejde sige, at man maatte gøre Alvor af at gennemføre en Forhøjelse af Rigsdagsmændenes Diæter. Hans Motivering var præget af Ærbødighed for Rigsdagens Arbejde. Rigsdagsmænd skal være aflønnede, sagde han, saa de er aldeles uafhængige; de skal ikke søge andet ved Siden af for at kunne leve anstændigt, for saa er man ude paa Grænsen, hvor Afhængighed kan blive Følgen. Jeg gør hans Ord til mine og vil fastslaa, at med dette Lovforslag er der skabt et Grundlag, saa at Befolkningen kan vente og gøre Krav paa Rigsdagsmænds fulde Uafhængighed. Vor Gerning skal bæres af de almene Synspunkter, der tjener Land og Folk som Helhed.

Hvad angaar Pensionerne, er det ifølge de Oplysninger, Folketingsudvalgets Ordfører fremkom med, ikke et Spørgsmaal, hvori der er Penge i stor Stil. Det maa bedømmes under den samme Synsvinkel, som jeg nævnte med Hensyn til Lønnen, altsaa at Rigsdagsmændene maa kunne udføre deres Gerning uden at skulle tænke paa Dagen, da denne Gerning hører op, og uden at skulle være nødt til under Rigsdagsarbejdet at pleje Interesser for at sikre deres Fremtid; det er altsaa igen Spørgsmaalet om Rigsdagsmænds fulde Uafhængighed.